

Bruxelles, 11 decembrie 2018
(OR. en)

15472/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0416(NLE)**

**FISC 557
ECOFIN 1193
DIGIT 254**

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	11 decembrie 2018
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2018) 821 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT DE PUNERE ÎN APLICARE AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește livrările de bunuri sau prestările de servicii facilitate de interfețe electronice și regimurile speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile, efectuează vânzări de bunuri la distanță și anumite livrări interne de bunuri

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2018) 821 final.

Anexă: COM(2018) 821 final

Bruxelles, 11.12.2018
COM(2018) 821 final

2018/0416 (NLE)

Propunere de

REGULAMENT DE PUNERE ÎN APLICARE AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește livrările de bunuri sau prestările de servicii facilitate de interfețe electronice și regimurile speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile, efectuează vânzări de bunuri la distanță și anumite livrări interne de bunuri

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Articolul 397 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului¹ („Directiva TVA”) prevede următoarele: „Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, adoptă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive”.

Pe această bază, Regulamentul (UE) nr. 282/2011 al Consiliului² („Regulamentul de punere în aplicare privind TVA”) prevede norme cu caracter obligatoriu cu privire la aplicarea anumitor dispoziții din Directiva TVA. În special, capitolul XI secțiunea 2 din regulamentul menționat stabilește dispoziții detaliate pentru aplicarea regimurilor speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează către persoane neimpozabile servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice, astfel cum sunt definite la articolele 358-369k din Directiva TVA (așa-numitul „mini-ghișeu unic”). Mini-ghișeul unic le permite prestatorilor de astfel de servicii să utilizeze un portal web în statul membru în care sunt identificați, pentru a achita TVA datorată în alte state membre.

La 5 decembrie 2017, Consiliul a adoptat Directiva (UE) 2017/2455³ („Directiva privind TVA pentru comerțul electronic”) de modificare a Directivei TVA, care, printre altele:

- extinde domeniul de aplicare al mini-ghișeului unic la toate tipurile de servicii, precum și la vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau din țări terțe, transformând mini-ghișeul unic în ghișeu unic;
- introduce dispoziții speciale aplicabile persoanelor impozabile care facilitează anumite livrări efectuate de alte persoane impozabile prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare.

Obiectivul prezentei propuneri este de a stabili norme detaliate de punere în aplicare necesare pentru a sprijini aceste modificări ale Directivei TVA care se aplică de la 1 ianuarie 2021. Acest lucru se realizează printr-o modificare a Regulamentului de punere în aplicare privind TVA.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere stabilește dispozițiile detaliate necesare pentru punerea în aplicare a Directivei privind TVA pentru comerțul electronic, care face parte din Planul de acțiune privind TVA⁴.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Pe lângă Planul de acțiune privind TVA, Directiva privind TVA pentru comerțul electronic a fost identificată drept o inițiativă-cheie în Strategia privind piața unică digitală⁵, precum și în Strategia privind piața unică⁶ și în Planul de acțiune privind guvernarea electronică⁷.

¹ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

² Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (reformare) (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

³ Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță (JO L 348, 29.12.2017, p. 7).

⁴ COM(2016) 148 final – „Către un spațiu unic pentru TVA în UE – Momentul deciziei”.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Prezenta propunere are la bază articolul 397 din Directiva TVA. În temeiul acestui articol, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, adoptă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestei Directive.

• Subsidiaritatea (pentru competență neexclusivă)

Propunerea modifică dispozițiile detaliate necesare bunei funcționări a mini-ghișeului unic prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA, ca urmare a extinderii domeniului său de aplicare. Funcționarea ghișeului unic se bazează pe un sistem informatic la nivelul UE, care permite schimbul electronic de informații între statele membre privind înregistrarea în scopuri de TVA și declarația de TVA, care trebuie să se bazeze pe dispoziții legale detaliate armonizate. De asemenea, aceasta pune în aplicare dispozițiile incluse în Directiva privind TVA pentru comerțul electronic referitoare la persoanele impozabile care facilitează livrările de bunuri sau prestările de servicii prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare. Aceste dispoziții trebuie să fie aplicate într-un mod armonizat de către toate statele membre, pentru a nu crea lacune care ar putea genera pierderi de venituri.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

• Proporționalitatea

Prezenta propunere este necesară pentru a adapta Regulamentul de punere în aplicare privind TVA astfel încât să țină seama de dispozițiile Directivei TVA, astfel cum a fost modificată prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic. Propunerea este conformă cu principiul proporționalității, adică nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor vizate de Directiva privind TVA pentru comerțul electronic.

• Alegerea instrumentului

Propunerea modifică Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei TVA.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

• Evaluări ex post/verificări ale adecvării legislației existente

Evaluarea impactului care însoțește propunerea Comisiei care a condus la adoptarea Directivei privind TVA pentru comerțul electronic conținea o evaluare a mini-ghișeului unic care identifică, printre altele, o serie de deficiențe, cum ar fi complexitatea modului în care persoanele impozabile efectuează rectificări ale declarațiilor de TVA. Aceste deficiențe au fost abordate în Directiva privind TVA pentru comerțul electronic, dar necesită dispoziții detaliate de punere în aplicare care să fie stabilite în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA.

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

- **Consultarea părților interesate**

Comisia a desfășurat mai multe runde de consultări cu autoritățile statelor membre, atât din domeniul administrației fiscale, cât și al administrației vamale, în cadrul Grupului privind viitorul TVA. Aceasta a avut întâlniri și cu întreprinderile în cauză, atât în cadrul Grupului de experți în domeniul TVA, cât și al reuniunilor tematice cu operatorii interfețelor electronice și operatorii poștali. În cele din urmă, un atelier dedicat Fiscalis 2020 a avut loc în luna martie 2018, în Malta, în cadrul căruia reprezentanți ai autorităților fiscale și vamale, precum și ai sectoarelor economice vizate au dezbătut aspectele care decurg din punerea în aplicare a Directivei privind TVA pentru comerțul electronic.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesar să se recurgă la expertiză externă.

- **Evaluarea impactului**

Măsurile în cauză sunt de natură pur tehnică și se limitează la a stabili aplicarea dispozițiilor adoptate de Consiliu. Prin urmare, nu a fost necesară o evaluare a impactului.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Prezenta propunere pune în aplicare Directiva privind TVA pentru comerțul electronic, care extinde domeniul de aplicare al mini-ghișeului unic la toate prestările transfrontaliere de servicii de la întreprindere la client (business-to-consumer), precum și la vânzările de bunuri la distanță (atât în interiorul UE, cât și din țări terțe sau din teritorii terțe către UE). Ghișeul unic reprezintă o simplificare importantă pentru prestatorii/furnizorii în cauză prin faptul că permite declararea și plata TVA într-un singur stat membru pentru toate prestările/livrările efectuate către clienți din alte state membre. Acest aspect este deosebit de relevant pentru IMM, pentru care costul respectării obligațiilor în materie de TVA este, în termeni relativi, mai important decât pentru societățile mai mari.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere nu are implicații bugetare.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Punerea în aplicare va fi supravegheată de Comitetul permanent pentru cooperare administrativă (*Standing Committee on Administrative Cooperation – SCAC*), susținut de subcomitetul său IT, Comitetul permanent pentru tehnologia informației (*Standing Committee on Information Technology – SCIT*).

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

1. Intervenția indirectă a furnizorului în expediere sau transport

Articolul 14 alineatul (4) din Directiva TVA, astfel cum a fost modificată prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic, definește noțiunile de „vânzări intracomunitare de bunuri la distanță” și „vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe”. Aceste definiții includ și livrările de bunuri în care furnizorul intervine în mod indirect în expedierea sau transportul acestora către client. Pentru a asigura aplicarea corectă și uniformă a acestor definiții, este necesar să se definească semnificația sintagmei „în mod indirect”.

Până în prezent, această noțiune a fost clarificată doar în orientările comitetului TVA. Propunerea introduce textul acestor orientări în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA pentru a spori certitudinea juridică atât pentru operatorii economici, cât și pentru administrațiile fiscale [articolul 1 punctul 1 litera (b) care adaugă un nou articol 5a la regulamentul].

2. Dispoziții referitoare la interfețele electronice

Articolele 14a și 242a din Directiva TVA, astfel cum a fost modificată prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic, introduc dispoziții specifice pentru interfețele electronice, cum ar fi o piață online, o platformă sau un portal care facilitează anumite livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate de alte persoane impozabile. În declarațiile incluse în procesul-verbal al Consiliului la adoptarea Directivei privind TVA pentru comerțul electronic, Consiliul a invitat Comisia să propună normele de punere în aplicare necesare pentru aplicarea acestor dispoziții, având în vedere următoarele elemente:

- Definirea situației în care se consideră că o persoană impozabilă facilitează vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii prin utilizarea unei interfețe electronice [acest lucru este propus la articolul 1 punctul 1 litera (b), care adaugă un nou articol 5b la regulamentul și la articolul 1 punctul 4, care adaugă un nou articol 54b la regulamentul].
- Dispoziții specifice privind condițiile de stabilire a momentului în care plata este acceptată, pentru a se stabili în ce perioadă impozabilă trebuie declarate livrările de către persoane impozabile care facilitează livrările de bunuri în Comunitate printr-o interfață electronică sau de către orice persoană impozabilă care utilizează regimul special pentru vânzările la distanță de bunuri din teritorii terțe sau din țări terțe (acest lucru este specificat la articolul 1 punctul 3, care adaugă un nou capitol Va și articolul 41a în regulamentul și la articolul 1 punctul 5, care adaugă un nou articol 61b în regulamentul).
- Tipul de informații care trebuie păstrate în registrele persoanelor impozabile care facilitează livrările de bunuri și prestările de servicii în Comunitate prin utilizarea unei interfețe electronice. Ar trebui să se țină seama de informațiile care sunt disponibile acestor persoane impozabile, care sunt relevante pentru administrațiile fiscale și proporționale cu scopul dispoziției, precum și de necesitatea respectării Regulamentului general privind protecția datelor (UE) 2016/679 (a se vedea articolul 1 punctul 4, care adaugă o nouă secțiune 1a și articolul 54c la regulamentul).

În urma discuțiilor cu autorități și întreprinderi din statele membre, articolul 1 punctul 1 litera (b) introduce un nou articol 5c în Regulamentul de punere în aplicare privind TVA, care precizează următoarele:

- Atunci când se consideră că o interfață electronică a primit și a livrat ea însăși bunuri, aceasta nu va fi răspunzătoare pentru plata niciunei valori a TVA care depășește TVA pe care a declarat-o și a plătit-o pentru vânzările efectuate prin interfața electronică. O astfel de dispoziție este necesară pentru a permite statelor membre să exonereze interfețele electronice de plăți suplimentare de TVA în cazul în care interfața electronică depinde de informațiile furnizate de furnizorul care vinde bunuri prin intermediul interfeței electronice și poate dovedi că a acționat cu bună-credință.
- Se prezumă că orice furnizor care vinde bunuri prin intermediul interfeței este o persoană impozabilă și că clientul său este o persoană neimpozabilă. Această

prezumție exonerează interfața de obligația de a dovedi statutul vânzătorului și al clientului.

3. Dispoziții referitoare la extinderea domeniului de aplicare al ghișeului unic (articolul 1 punctul 5 care înlocuiește secțiunea 2 a capitolului XI din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA)

Majoritatea acestor dispoziții actualizează secțiunea 2 a capitolului XI din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA, care stabilește dispozițiile de punere în aplicare necesare bunei funcționări a mini-ghișeului unic, ca urmare a extinderii domeniului său de aplicare.

De asemenea, ca urmare a consultării părților interesate, se propun o serie de modificări care depășesc simpla aliniere a acestor dispoziții la extinderea domeniului de aplicare al mini-ghișeului unic. Aceste modificări se referă la următoarele aspecte:

- (a) Articolul 369q din Directiva TVA, astfel cum a fost modificată prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic, prevede că statul membru de identificare alocă un cod de înregistrare unui intermediar care acționează în numele și în contul unei persoane impozabile care utilizează ghișeul unic pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe. La articolul 57e din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA se adaugă un al doilea paragraf care clarifică faptul că acest cod de înregistrare reprezintă o autorizație care îi permite să acționeze în calitate de intermediar și care nu poate fi utilizat de intermediar pentru a declara TVA aferentă tranzacțiilor impozabile.
- (b) Articolul 57g din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA prevede că, în cazul în care o persoană impozabilă încetează în mod voluntar să utilizeze mini-ghișeul unic, indiferent dacă mai continuă să furnizeze bunuri sau să presteze servicii care pot fi eligibile pentru utilizarea acestuia, ea va fi exclusă din mini-ghișeul unic din orice stat membru pentru două trimestre calendaristice. Această dispoziție este eliminată deoarece nu este considerată utilă de către statele membre și poate crea sarcini suplimentare pentru persoanele impozabile în cauză.
- (c) Directiva privind TVA pentru comerțul electronic permite efectuarea de rectificări ale declarațiilor anterioare de TVA depuse prin intermediul ghișeului unic, în termen de trei ani, într-o declarație ulterioară, în loc să existe obligația de a depune din nou declarația pentru perioada fiscală la care se referă rectificările, așa cum este cazul mini-ghișeului unic. Cu toate acestea, Directiva privind TVA pentru comerțul electronic nu precizează modul în care rectificările declarațiilor pentru perioadele fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2021 trebuie să se efectueze începând cu anul 2021. Pentru a limita impactul informatic al tranziției de la un sistem la altul, este de preferat să se mențină sistemul actual de efectuare a rectificărilor declarațiilor de TVA depuse prin intermediul mini-ghișeului unic pentru perioadele cuprinse între al patrulea trimestru al anului 2017 și al patrulea trimestru al anului 2020. Propunerea modifică în consecință articolul 61 din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA.
- (d) În cadrul ghișeului unic, rectificările declarațiilor de TVA anterioare vor trebui transmise într-o declarație ulterioară. Odată ce declarația finală de TVA a fost transmisă, nu va mai fi posibil ca o persoană impozabilă exclusă din ghișeul unic în conformitate cu articolul 61a din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA să depună declarații de TVA ulterioare. În consecință, propunerea prevede ca eventualele rectificări ale declarației finale și ale declarațiilor anterioare care intervin

după depunerea declarației finale să fie efectuate direct la autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză.

- (e) Registrele care trebuie ținute de o persoană impozabilă care utilizează mini-ghișeul unic includ în prezent numele clientului, dacă persoana impozabilă deține această informație. Întrucât aceste informații trebuie păstrate numai dacă sunt disponibile, nu sunt necesare pentru a determina statul membru în care livrarea este supusă impozitării și întrucât acestea pot ridica probleme legate de protecția datelor, ele nu mai sunt incluse în registrele care trebuie ținute de persoanele impozabile care utilizează ghișeul unic astfel cum se menționează la articolul 63c din Regulamentul de punere în aplicare privind TVA. La articolul 63c sunt incluse informații suplimentare referitoare la returnările de bunuri și la numărul de lot sau de tranzacție, pentru a facilita controlul acestor operațiuni.

4. Alte dispoziții

Articolul 14 se elimină ca urmare a eliminării articolului 34 din Directiva TVA prin Directiva privind TVA pentru comerțul electronic (articolul 1 punctul 2).

Articolul 2 prevede că măsurile se aplică de la 1 ianuarie 2021, data la care se aplică dispozițiile relevante ale Directivei privind TVA pentru comerțul electronic puse în aplicare de prezenta propunere. De asemenea, acest articol prevede posibilitatea ca persoanele impozabile să se înregistreze la ghișeul unic de la 1 octombrie 2020, pentru a le permite să îl utilizeze începând cu 1 ianuarie 2021.

Propunere de

REGULAMENT DE PUNERE ÎN APLICARE AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește livrările de bunuri sau prestările de servicii facilitate de interfețe electronice și regimurile speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile, efectuează vânzări de bunuri la distanță și anumite livrări interne de bunuri

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹, în special articolul 397,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului² a fost modificată prin Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului³ care, printre altele, a extins domeniul de aplicare al regimurilor speciale destinate persoanelor impozabile nestabilite care prestează către persoane neimpozabile servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice, la toate tipurile de servicii, precum și la vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și la vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau din țări terțe. Directiva (UE) 2017/2455 a introdus și anumite dispoziții pentru persoanele impozabile care facilitează livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate de alte persoane impozabile prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare.
- (2) Dispozițiile detaliate pentru aplicarea regimurilor speciale prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului⁴ trebuie să fie actualizate în urma extinderii domeniului lor de aplicare.
- (3) Definițiile sintagmelor „vânzări intracomunitare de bunuri la distanță” și „vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe” din Directiva 2006/112/CE se referă, de asemenea, la livrările de bunuri în care furnizorul intervine în mod indirect în expedierea sau transportul acestora către client. Prin urmare, pentru a asigura aplicarea corectă și uniformă a acestor definiții în statele membre și pentru a consolida securitatea juridică atât pentru operatorii economici, cât și pentru

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

² Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

³ Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță (JO L 348, 29.12.2017, p. 7).

⁴ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

administrațiile fiscale, este necesar să se clarifice și să se definească semnificația sintagmei „în mod indirect” în acest context.

- (4) În mod similar, pentru a asigura aplicarea uniformă în statele membre a dispozițiilor referitoare la persoanele impozabile care facilitează livrările de bunuri și prestările de servicii în Comunitate și pentru a îmbunătăți securitatea juridică pentru persoanele impozabile supuse normelor privind taxa pe valoarea adăugată (TVA) și pentru administrațiile fiscale care pun în aplicare aceste norme, este necesar să se definească în detaliu semnificația termenului „facilitează” și să se clarifice situațiile în care nu se consideră că o persoană impozabilă facilitează livrările de bunuri sau prestările de servicii prin intermediul unei interfețe electronice.
- (5) Pentru a asigura aplicarea uniformă a normelor în materie de TVA, este necesar să se definească în mod clar momentul în care plata clientului poate fi considerată acceptată pentru a se stabili în ce perioadă impozabilă trebuie să se declare livrările efectuate de către persoane impozabile care facilitează livrările de bunuri în Comunitate prin utilizarea unei interfețe electronice sau de către orice persoană impozabilă care utilizează regimul special pentru vânzările la distanță de bunuri din teritorii terțe sau din țări terțe.
- (6) Este necesar să se stabilească tipul de informații care trebuie păstrate în registrele persoanelor impozabile care facilitează livrările de bunuri și prestările de servicii în Comunitate prin intermediul unei interfețe electronice. Acest lucru trebuie să țină seama de natura informațiilor de care dispun aceste persoane impozabile, de relevanța acestora pentru administrațiile fiscale și de cerința conform căreia aceste evidențe contabile și registre ar trebui să fie proporționale, astfel încât să respecte drepturile și obligațiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁵.
- (7) Se consideră că o persoană impozabilă care facilitează anumite livrări de bunuri în Comunitate prin utilizarea unei interfețe electronice a primit și a livrat ea însăși bunurile și este obligată să plătească TVA pentru aceste bunuri. Este important să se ia în considerare faptul că această persoană impozabilă poate depinde de acuratețea informațiilor furnizate de furnizorii care vând bunuri prin această interfață electronică pentru a declara și a plăti în mod corect valoarea TVA datorată. Prin urmare, este rezonabil să se prevadă că această persoană impozabilă nu poate fi obligată la plata niciunei valori a TVA care depășește TVA pe care a declarat-o și a plătit-o pentru aceste livrări atunci când informațiile primite sunt eronate, în cazul în care poate demonstra că nu a cunoscut și nu putea cunoaște acest lucru în mod rezonabil. Acest fapt ar trebui să permită statelor membre să exonereze aceste persoane impozabile de obligația de a plăti un quantum suplimentar cu titlu de TVA în cazul în care persoanele respective acționează cu bună-credință.
- (8) Pentru a reduce povara administrativă asupra persoanelor impozabile care facilitează anumite livrări de bunuri în Comunitate prin utilizarea unei interfețe electronice, este necesară exonerarea acestora de obligația de a dovedi statutul vânzătorului și al clientului. Prin urmare, ar trebui introduse prezumții relative, prin care să se prezume că furnizorii care vând bunuri prin intermediul interfeței electronice respective sunt persoane impozabile, iar clienții acestora sunt persoane neimpozabile.

⁵ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (9) Pentru a evita orice îndoială, este necesar să se precizeze că codul de identificare atribuit unui intermediar care acționează în numele și în contul unei persoane impozabile care utilizează regimul de import reprezintă o autorizație care îi permite să acționeze în calitate de intermediar și nu poate fi utilizat de intermediar pentru a declara TVA aferentă tranzacțiilor impozabile pe care le efectuează el însuși.
- (10) Dispoziția care nu îi permite unei persoane impozabile care a încetat în mod voluntar să utilizeze un regim special să participe din nou la acest regim special într-o perioadă de două trimestre calendaristice nu este considerată utilă de către statele membre și poate crea sarcini suplimentare pentru persoana impozabilă în cauză. Prin urmare, dispoziția respectivă ar trebui eliminată.
- (11) Pentru a limita impactul informatic al modificării modului în care trebuie efectuate rectificările declarațiilor de TVA anterioare în cadrul unui regim special, este de preferat să se prevadă că rectificările unei declarații de TVA aferente unei perioade fiscale anterioare datei de la care statele membre trebuie să aplice măsuri naționale pentru a se conforma articolelor 2 și 3 din Directiva (UE) 2017/2455 trebuie să se efectueze prin modificări ale declarației în cauză. În plus, având în vedere că rectificările declarațiilor de TVA anterioare trebuie să fie prezentate într-o declarație ulterioară pentru perioadele fiscale începând cu 1 ianuarie 2021, persoanele impozabile excluse dintr-un regim special nu vor mai putea să efectueze rectificări într-o declarație ulterioară. În consecință, este necesar să se prevadă că aceste rectificări ar trebui să fie efectuate direct la autoritățile fiscale ale statelor membre de consum în cauză.
- (12) Întrucât numele clientului trebuie păstrat în registrele unei persoane impozabile care utilizează un regim special numai dacă informația este disponibilă persoanei impozabile respective, întrucât această informație nu este necesară pentru a determina statul membru în care livrarea este supusă TVA și poate ridica probleme legate de protecția datelor, nu mai este necesar să se includă numele clientului în registrele care trebuie păstrate de persoanele impozabile care utilizează un regim special. Cu toate acestea, pentru a facilita controlul livrărilor de bunuri care intră sub incidența unui regim special, este necesar să se includă în informațiile care trebuie păstrate de persoanele impozabile informații referitoare la returnările de bunuri și numărul de lot sau de tranzacție.
- (13) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 se modifică după cum urmează:

1. Capitolul IV se modifică după cum urmează:
 - (a) titlul capitolului IV se înlocuiește cu următorul text:

„OPERAȚIUNI IMPOZABILE

(TITLUL IV DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

SECȚIUNEA 1

Livrarea de bunuri

(Articolele 14-19 din Directiva 2006/112/CE)”;

- (b) se introduc următoarele articole 5a, 5b și 5c:

„Articolul 5a

În aplicarea articolului 14 alineatul (4) din Directiva 2006/112/CE, se consideră că bunurile au fost expediate sau transportate de către furnizor sau în contul acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în expedierea sau transportul bunurilor, în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care expedierea sau transportul bunurilor este subcontractat(ă) de către furnizor unei terțe părți care predă bunurile către client;
- (b) în cazul în care expedierea sau transportul bunurilor este efectuat(ă) de o terță parte, dar furnizorul are răspunderea totală sau parțială pentru predarea bunurilor către client;
- (c) în cazul în care furnizorul facturează și încasează taxele de transport de la client și le transferă ulterior unei terțe părți care va organiza expedierea sau transportul bunurilor;
- (d) în cazul în care furnizorul promovează prin orice mijloace serviciile de predare ale unei terțe părți către client, pune clientul și terța parte în contact sau furnizează în alt mod terței părți informațiile necesare pentru predarea bunurilor către consumator.

Cu toate acestea, bunurile nu sunt considerate ca fiind expediate sau transportate de către furnizor sau în contul acestuia în cazul în care clientul transportă el însuși bunurile sau în cazul în care clientul organizează predarea bunurilor cu o terță parte și furnizorul nu intervine direct sau indirect pentru a asigura sau a contribui la organizarea expedierii sau a transportului acestor bunuri.

Articolul 5b

În aplicarea articolului 14a din Directiva 2006/112/CE, termenul „facilitează” înseamnă utilizarea unei interfețe electronice pentru a permite unui client și unui furnizor care vinde bunuri prin intermediul interfeței electronice să intre în contact, ceea ce conduce la o livrare de bunuri către acest client prin intermediul acestei interfețe electronice.

Cu toate acestea, o persoană impozabilă nu facilitează o livrare de bunuri în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) aceasta nu stabilește, în mod direct sau indirect, condițiile generale în care se efectuează livrarea de bunuri;
- (b) aceasta nu este implicată, în mod direct sau indirect, în taxarea clientului în ceea ce privește plata efectuată;

- (c) aceasta nu este implicată, în mod direct sau indirect, în comandarea sau predarea bunurilor.

În plus, articolul 14a din Directiva 2006/112/CE nu se aplică unei persoane impozabile care furnizează numai oricare dintre următoarele:

- (a) prelucrarea plăților aferente livrării bunurilor;
- (b) listarea sau publicitatea bunurilor;
- (c) redirecționarea sau transferarea clienților către alte interfețe electronice în care bunurile sunt oferite spre vânzare, fără nicio altă intervenție în livrare.

Articolul 5c

(1) În aplicarea articolului 14a din Directiva 2006/112/CE, o persoană impozabilă, care se consideră că a primit și a livrat ea însăși bunurile, nu este răspunzătoare pentru plata TVA care depășește TVA pe care a declarat-o și a plătit-o pentru aceste livrări în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) persoana impozabilă depinde de informațiile furnizate de către furnizorii care vând bunuri prin intermediul unei interfețe electronice sau de către alte terțe părți pentru a declara și a plăti în mod corect TVA pentru aceste livrări;
- (b) informațiile primite de persoana impozabilă sunt eronate;
- (c) persoana impozabilă poate demonstra că nu a cunoscut și nu putea cunoaște în mod rezonabil faptul că aceste informații au fost incorecte.

(2) În aplicarea articolului 14a din Directiva 2006/112/CE, se prezumă următoarele:

- (a) că persoana care vinde bunuri prin intermediul unei interfețe electronice este o persoană impozabilă;
- (b) că persoana care cumpără aceste bunuri este o persoană neimpozabilă.

Cu toate acestea, persoana impozabilă considerată că a primit și livrat ea însăși bunurile poate răsturna prezumțiile menționate la primul paragraf în cazul în care dispune de informații contrare.”;

- (c) se introduce următorul titlu înainte de articolul 6:

„SECȚIUNEA 2

Prestarea de servicii

(Articolele 24-29 din Directiva 2006/112/CE)”

- 2. Articolul 14 se elimină.
- 3. Se introduce următorul capitol Va:

FAPT GENERATOR ȘI EXIGIBILITATEA TVA

(TITLUL VI DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 41a

În aplicarea articolului 66a din Directiva 2006/112/CE, momentul în care plata a fost acceptată înseamnă momentul în care confirmarea plății, mesajul de autorizare a plății sau un angajament de plată din partea clientului este primit(ă) de către furnizorul care vinde bunuri prin intermediul interfeței electronice sau în contul acestuia, indiferent de momentul în care se efectuează plata efectivă a sumei de bani.”

4. La capitolul X, se introduce următoarea secțiune 1a:

„SECȚIUNEA 1a

Contabilitate

(Articolele 241-249 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 54b

(1) În aplicarea articolului 242a din Directiva 2006/112/CE, termenul „facilitează” înseamnă utilizarea unei interfețe electronice pentru a permite unui client și unui furnizor care vinde bunuri sau unui prestator care prestează servicii prin intermediul interfeței electronice să intre în contact, ceea ce conduce la o livrare de bunuri sau la o prestare de servicii către acest client prin intermediul acestei interfețe electronice.

Cu toate acestea, termenul „facilitează” nu se referă la o livrare de bunuri sau la o prestare de servicii în cazul căreia sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) persoana impozabilă nu stabilește, în mod direct sau indirect, condițiile generale în care se efectuează livrarea sau prestarea;
- (b) persoana impozabilă nu este implicată, în mod direct sau indirect, în taxarea clientului în ceea ce privește plata efectuată;
- (c) persoana impozabilă nu este implicată, în mod direct sau indirect, în comandarea sau predarea bunurilor;
- (d) persoana impozabilă nu este implicată, în mod direct sau indirect, în prestarea serviciului.

(2) În aplicarea articolului 242a din Directiva 2006/112/CE, termenul „facilitează” nu se referă la cazurile în care o persoană impozabilă furnizează numai oricare dintre următoarele:

- (a) prelucrarea plăților în legătură cu livrarea sau prestarea;
- (b) listarea sau publicitatea bunurilor sau a serviciilor;
- (c) redirecționarea sau transferarea clienților către alte interfețe electronice în care sunt oferite bunurile sau serviciile, fără nicio altă intervenție în livrare sau prestare.

Articolul 54c

(1) Persoana impozabilă menționată la articolul 242a din Directiva 2006/112/CE păstrează următoarele registre în ceea ce privește livrările sau prestările, în cazul în care se consideră că aceasta a primit și a livrat ea însăși bunurile în conformitate cu articolul 14a din Directiva 2006/112/CE sau în cazul în care participă la o prestare de servicii prestate pe cale electronică pentru care se prezumă că acționează în nume propriu, în conformitate cu articolul 9a din prezentul regulament:

- (a) registrele prevăzute la articolul 63c din prezentul regulament, în cazul în care persoana impozabilă a optat pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE;
- (b) registrele prevăzute la articolul 242 din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care persoana impozabilă nu a optat pentru aplicarea niciunui dintre regimurile speciale prevăzute la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE.

(2) Persoana impozabilă menționată la articolul 242a din Directiva 2006/112/CE păstrează următoarele informații cu privire la alte livrări sau prestări decât cele menționate la alineatul (1):

- (a) numele și adresa furnizorului sau prestatorului ale cărui livrări sau prestări sunt facilitate prin utilizarea interfeței electronice și, dacă sunt disponibile:
 - (i) adresa electronică sau site-ul web al furnizorului sau prestatorului;
 - (ii) numărul de identificare în scopuri de TVA sau codul fiscal național al furnizorului sau prestatorului;
 - (iii) numărul contului bancar sau numărul contului virtual al furnizorului sau prestatorului
- (b) o descriere a bunurilor, valoarea acestora și, dacă sunt disponibile, locul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, împreună cu momentul livrării;
- (c) o descriere a serviciilor, valoarea acestora și, dacă sunt disponibile, informații pentru stabilirea locului prestării și a momentului prestării.”

5. Secțiunea 2 din capitolul XI se înlocuiește cu următorul text:

„SECȚIUNEA 2

Regimuri speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile, efectuează vânzări de bunuri la distanță și anumite livrări interne de bunuri

(Articolele 358-369x din Directiva 2006/112/CE)

Subsecțiunea 1

Definiții

Articolul 57a

În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:

1. «regimul non-UE» înseamnă regimul special pentru serviciile prestate de persoane impozabile nestabilite în Comunitate, astfel cum se prevede în titlul XII capitolul 6 secțiunea 2 din Directiva 2006/112/CE;

2. «regimul UE» înseamnă regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, pentru livrările de bunuri în interiorul unui stat membru efectuate de interfețele electronice care facilitează aceste livrări și pentru serviciile prestate de persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar care nu sunt stabilite în statul membru de consum, astfel cum se prevede în titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE;
3. «regim de import» înseamnă regimul special pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe, astfel cum se prevede în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE;
4. «regim special» înseamnă «regimul non-UE», «regimul UE» sau «regimul de import», în funcție de context;
5. «persoană impozabilă» înseamnă o persoană impozabilă menționată la articolul 359 din Directiva 2006/112/CE căreia i se permite să utilizeze regimul non-UE, o persoană impozabilă menționată la articolul 369b din directiva menționată căreia i se permite să utilizeze regimul UE sau o persoană impozabilă menționată la articolul 369m din directiva menționată căreia i se permite să utilizeze regimul de import;
6. «intermediar» înseamnă o persoană definită la articolul 369l punctul 2 din Directiva 2006/112/CE.

Subsecțiunea 2

Aplicarea regimului UE

Articolul 57b

1. Dacă persoana impozabilă care utilizează regimul UE și-a stabilit sediul activității economice în Comunitate, statul membru în care și-a stabilit sediul activității economice este stat membru de identificare.

Dacă persoana impozabilă care utilizează regimul UE și-a stabilit sediul activității economice în afara Comunității, însă are mai multe sedii fixe în Comunitate, poate alege orice stat membru în care are un sediu fix ca stat membru de identificare, în conformitate cu articolul 369a al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE.

2. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în Comunitate utilizează regimul UE pentru vânzările de bunuri, statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile este statul membru de identificare. În cazul în care există mai multe state membre din care sunt expediate sau transportate bunurile, aceasta poate alege ca stat membru de identificare orice stat membru din care sunt expediate sau transportate bunurile, în conformitate cu articolul 369a al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE.

Subsecțiunea 3

Domeniul de aplicare al regimului UE

Articolul 57c

Regimul UE nu se aplică în cazul serviciilor prestate într-un stat membru în care persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice sau are un sediu fix. Prestarea serviciilor

respective se declară la autoritățile fiscale competente din statul membru respectiv, în declarația de TVA prevăzută la articolul 250 din Directiva 2006/112/CE.

Subsecțiunea 4

Identificare

Articolul 57d

1. În cazul în care o persoană impozabilă informează statul membru de identificare că intenționează să utilizeze regimul non-UE sau regimul UE, regimul special respectiv se aplică începând cu prima zi a trimestrului calendaristic următor.

Cu toate acestea, în cazul în care prima livrare de bunuri sau prestare de servicii care poate face obiectul aplicării regimului non-UE sau a regimului UE este efectuată înainte de data respectivă, regimul special se aplică începând cu data primei livrări sau prestări în cauză, cu condiția ca persoana impozabilă să informeze statul membru de identificare cu privire la începerea activităților sale care pot face obiectul regimului, nu mai târziu de cea de a zecea zi a lunii următoare primei livrări sau prestări în cauză.

2. Atunci când o persoană impozabilă sau un intermediar care acționează în contul acesteia informează statul membru de identificare că intenționează să utilizeze regimul de import, regimul special respectiv se aplică începând cu ziua în care persoanei impozabile sau intermediarului i s-a alocat numărul individual de identificare în scopuri de TVA pentru regimul de import, astfel cum se prevede la articolul 369q alineatele (1) și (3) din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 57e

Statul membru de identificare identifică persoana impozabilă care utilizează regimul UE cu ajutorul numărului său de identificare în scopuri de TVA, conform dispozițiilor articolelor 214 și 215 din Directiva 2006/112/CE.

Numărul individual de identificare alocat unui intermediar în temeiul articolului 369q alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE îi permite acestuia să acționeze în calitate de intermediar în contul persoanelor impozabile care utilizează regimul de import. Cu toate acestea, acest număr nu poate fi utilizat de intermediar pentru a declara TVA aferentă tranzacțiilor impozabile.

Articolul 57f

1. În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează regimul UE nu mai îndeplinește condițiile din definiția prevăzută la articolul 369a primul paragraf punctul 2 din Directiva 2006/112/CE, statul membru în care a fost înregistrată nu mai este statul membru de identificare.

Cu toate acestea, în cazul în care persoana impozabilă respectivă îndeplinește mai departe condițiile pentru utilizarea regimului special respectiv, pentru a-l putea folosi în continuare, indică drept nou stat membru de identificare statul membru în care și-a stabilit sediul activității economice sau, dacă nu și-a stabilit activitatea economică în Comunitate, menționează un stat membru în care are un sediu fix. În cazul în care persoana impozabilă care utilizează regimul UE pentru livrarea de bunuri nu este stabilită în Comunitate, aceasta indică drept nou stat membru de identificare un stat membru din care expediază sau transportă bunuri.

În cazul în care se schimbă statul membru de identificare în conformitate cu al doilea paragraf, schimbarea respectivă se aplică începând cu data la care persoana impozabilă încetează să aibă sediul activității economice sau un sediu fix în statul membru care a fost indicat anterior ca stat membru de identificare sau începând cu data la care persoana impozabilă respectivă încetează să expedieze sau să transporte bunuri din statul membru respectiv.

2. În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează regimul de import sau un intermediar care acționează în contul acesteia nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 369I al doilea paragraf punctul 3 literele (b)-(e) din Directiva 2006/112/CE, statul membru în care a fost înregistrat(ă) persoana impozabilă sau intermediarul acesteia nu mai este statul membru de identificare.

Cu toate acestea, în cazul în care persoana impozabilă respectivă sau intermediarul acesteia îndeplinește mai departe condițiile pentru utilizarea regimului special respectiv, pentru a-l putea folosi în continuare, indică drept nou stat membru de identificare statul membru în care și-a stabilit sediul activității economice sau, dacă nu și-a stabilit activitatea economică în Comunitate, menționează un stat membru în care are un sediu fix.

În cazul în care se schimbă statul membru de identificare în conformitate cu al doilea paragraf, schimbarea respectivă se aplică începând cu data la care persoana impozabilă sau intermediarul său încetează să aibă sediul activității economice sau un sediu fix în statul membru care a fost indicat anterior ca stat membru de identificare.

Articolul 57g

1. O persoană impozabilă care utilizează regimul non-UE sau regimul UE poate înceta utilizarea regimurilor speciale respective indiferent dacă livrează sau prestează în continuare bunuri sau servicii care pot fi eligibile pentru regimurile speciale respective. Persoana impozabilă informează statul membru de identificare cu cel puțin 15 zile înainte de sfârșitul trimestrului calendaristic anterior celui în care intenționează să înceteze utilizarea regimului. Încetarea devine efectivă începând cu prima zi a trimestrului calendaristic următor.

Obligațiile privind TVA aferente livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii care rezultă după data la care încetarea a devenit efectivă sunt îndeplinite direct către autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză.

2. O persoană impozabilă care utilizează regimul de import poate înceta utilizarea regimului respectiv indiferent dacă efectuează în continuare vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau din țări terțe. Persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul acesteia informează statul membru de identificare cu cel puțin 15 zile înainte de sfârșitul lunii anterioare celei în care intenționează să înceteze utilizarea regimului. Încetarea devine efectivă începând cu prima zi a lunii următoare, iar persoana impozabilă nu mai are dreptul să utilizeze regimul pentru livrările efectuate începând din acea zi.

Subsecțiunea 5

Obligații de raportare

Articolul 57h

1. Nu mai târziu de cea de a zecea zi a lunii următoare, persoana impozabilă sau un intermediar care acționează în contul acesteia înștiințează pe cale electronică statul membru de identificare cu privire la:
 - (a) încetarea activităților sale reglementate de unul dintre regimurile speciale;
 - (b) orice modificare a activităților sale reglementate de unul dintre regimurile speciale, în urma căreia nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea regimului special respectiv;
 - (c) orice modificare a informațiilor furnizate anterior statului membru de identificare.
2. În cazul în care se schimbă statul membru de identificare în conformitate cu articolul 57f, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul acesteia informează ambele state membre implicate cu privire la schimbare nu mai târziu de cea de-a zecea zi a lunii următoare schimbării sediului. Aceasta/acesta furnizează noului stat membru de identificare detaliile de înregistrare, astfel cum sunt solicitate atunci când o persoană impozabilă utilizează un regim special pentru prima dată.

Subsecțiunea 6

Excludere

Articolul 58

1. În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează unul dintre regimurile speciale îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile de excludere prevăzute la articolul 369e sau dintre criteriile de eliminare din registrul de identificare prevăzute la articolul 363 sau la articolul 369r alineatele (1) și (3) din Directiva 2006/112/CE, statul membru de identificare exclude persoana impozabilă în cauză de la regimul respectiv.

Numai statul membru de identificare poate exclude o persoană impozabilă de la unul dintre regimurile speciale.

Statul membru de identificare își bazează decizia de excludere sau eliminare pe orice informație disponibilă, inclusiv pe informațiile furnizate de oricare alt stat membru.

2. Excluderea unei persoane impozabile de la regimul non-UE sau de la regimul UE devine efectivă începând cu prima zi a trimestrului calendaristic care urmează datei la care decizia de excludere se transmite pe cale electronică persoanei impozabile. Cu toate acestea, dacă excluderea este cauzată de o schimbare a sediului activității economice sau a sediului fix sau a locului din care începe expedierea sau transportul de bunuri, excluderea devine efectivă începând cu data schimbării în cauză.
3. Excluderea unei persoane impozabile de la regimul de import devine efectivă începând cu prima zi a lunii care urmează datei la care decizia de excludere se transmite pe cale electronică persoanei impozabile, cu excepția următoarelor situații:

- (a) dacă excluderea este cauzată de o schimbare a sediului activității economice sau a sediului fix al acesteia, caz în care excluderea devine efectivă începând cu data schimbării în cauză;
 - (b) dacă excluderea este cauzată de nerespectarea repetată de către aceasta a normelor acestui regim, caz în care excluderea devine efectivă începând cu ziua care urmează datei la care decizia de excludere se transmite pe cale electronică persoanei impozabile.
4. Cu excepția situației prevăzute la litera (b), numărul individual de identificare în scopuri de TVA alocat pentru utilizarea regimului de import rămâne valabil pe perioada de timp necesară pentru importul bunurilor care au fost livrate înainte de data excluderii, care totuși nu poate depăși două luni de la data respectivă.
5. În cazul în care un intermediar îndeplinește unul dintre criteriile pentru eliminare prevăzute la articolul 369r alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, statul membru de identificare elimină intermediarul respectiv din registrul de identificare și exclude persoanele impozabile reprezentate de intermediarul respectiv de la regimul de import.

Numai statul membru de identificare poate elimina un intermediar din registrul de identificare.

Statul membru de identificare își bazează decizia de eliminare pe orice informație disponibilă, inclusiv pe informațiile furnizate de oricare alt stat membru.

Eliminarea unui intermediar din registrul de identificare devine efectivă începând cu prima zi a lunii următoare datei la care decizia de eliminare se transmite pe cale electronică intermediarului și persoanelor impozabile pe care le reprezintă, cu excepția următoarelor situații:

- (a) dacă eliminarea este cauzată de o schimbare a sediului activității economice sau a sediului fix al acestuia, caz în care eliminarea devine efectivă începând cu data schimbării în cauză;
- (b) dacă eliminarea intermediarului este cauzată de nerespectarea repetată de către acesta a normelor regimului de import, caz în care eliminarea devine efectivă începând cu ziua care urmează datei la care decizia de eliminare se transmite pe cale electronică intermediarului și persoanelor impozabile pe care le reprezintă.

Articolul 58a

În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează un regim special nu a efectuat, în niciun stat membru de consum, livrări de bunuri sau prestări de servicii acoperite de regimul respectiv, pe o perioadă de doi ani, se prezumă că aceasta și-a încetat activitățile impozabile în sensul articolului 363 litera (b), al articolului 369e litera (b), al articolului 369r alineatul (1) litera (b) sau al articolului 369r alineatul (3) litera (b) din Directiva 2006/112/CE. Această încetare nu împiedică persoana respectivă să utilizeze un regim special în cazul în care își reia activitățile acoperite de orice regim.

Articolul 58b

1. Dacă o persoană impozabilă este exclusă de la unul din regimurile speciale din cauza nerespectării repetate a normelor aferente regimului respectiv, persoana impozabilă în cauză rămâne exclusă de la utilizarea oricăruia dintre regimurile speciale în orice

stat membru timp de doi ani care urmează perioadei de declarare în care a fost exclusă persoana impozabilă.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică regimului de import în cazul în care excluderea a fost cauzată de nerespectarea repetată a normelor de către intermediarul care acționează în contul persoanei impozabile.

În cazul în care un intermediar este eliminat din registrul de identificare pentru nerespectarea repetată a normelor regimului de import, acesta nu are dreptul să acționeze în calitate de intermediar timp de doi ani care urmează lunii în care a fost eliminat din registrul respectiv.

2. Se consideră că o persoană impozabilă sau un intermediar nu a respectat în mod repetat normele aferente unuia din regimurile speciale, în sensul articolului 363 litera (d), al articolului 369e litera (d), al articolului 369r alineatul (1) litera (d), al articolului 369r alineatul (2) litera (c) sau al articolului 369r alineatul (3) litera (d) din Directiva 2006/112/CE, în cel puțin următoarele cazuri:
- (a) dacă notificările în temeiul articolului 60a au fost emise către aceasta sau către intermediarul care acționează în contul său de către statul membru de identificare pentru trei perioade de declarare imediat precedente, și declarația de TVA nu a fost depusă pentru fiecare din perioadele respective de declarare în termen de zece zile de la emiterea notificării;
 - (b) dacă notificările în temeiul articolului 63a au fost emise către aceasta sau către intermediarul care acționează în contul său de către statul membru de identificare pentru trei perioade de declarare imediat precedente, iar persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său nu a achitat suma integrală declarată cu titlu de TVA pentru fiecare din perioadele respective de declarare, în termen de zece zile de la emiterea notificării, cu excepția cazului în care suma rămasă neachitată este mai mică de 100 EUR pentru fiecare perioadă de declarare;
 - (c) dacă, în urma unei solicitări din partea statului membru de identificare și la o lună de la o notificare ulterioară din partea statului membru de identificare, aceasta sau intermediarul care acționează în contul său nu a pus la dispoziție pe cale electronică registrele prevăzute la articolele 369, 369k și 369x din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 58c

Persoana impozabilă care este exclusă de la regimul non-UE sau de la regimul UE își îndeplinește toate obligațiile privind TVA aferente livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii care rezultă după data la care excluderea a devenit efectivă, direct către autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză.

Subsecțiunea 7

Declarația de TVA

Articolul 59

1. Orice perioadă de declarare în sensul articolului 364, al articolului 369f sau al articolului 369s din Directiva 2006/112/CE este o perioadă de declarare separată.
2. Dacă, în conformitate cu articolul 57d alineatul (1) al doilea paragraf, se aplică regimul non-UE sau regimul UE de la data primei livrări sau prestări, persoana

impozabilă depune o declarație de TVA separată pentru trimestrul calendaristic în care a avut loc prima livrare sau prestare.

3. Dacă o persoană impozabilă a fost înregistrată în cadrul regimului non-UE și al regimului UE în cursul unei perioade de declarare, aceasta adresează declarațiile de TVA și efectuează plățile aferente către statul membru de identificare pentru fiecare regim în raport cu livrările sau prestările efectuate și cu perioadele acoperite de regimul respectiv.
4. Dacă schimbarea statului membru de identificare în temeiul articolului 57f are loc după prima zi a perioadei de declarare în cauză, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său adresează declarațiile de TVA și efectuează plățile aferente atât către statul membru de identificare inițial, cât și către noul stat membru de identificare, acoperind livrările sau prestările efectuate în perioadele respective în care statele membre au fost stat membru de identificare.

Articolul 59a

În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează un regim special nu a livrat bunuri sau nu a prestat servicii în cadrul regimului special în niciun stat membru de consum în cursul unei perioade de declarare și nu are de efectuat nicio rectificare cu privire la declarațiile anterioare, aceasta sau intermediarul care acționează în contul său trebuie să depună o declarație de TVA în care să indice că nu au avut loc livrări de bunuri sau prestări de servicii în cursul perioadei respective (declarație de TVA „zero”).

Articolul 60

Sumele din declarațiile de TVA întocmite în cadrul regimurilor speciale nu se rotunjesc în plus sau în minus la cel mai apropiat număr întreg. Trebuie raportată și plătită valoarea exactă a TVA.

Articolul 60a

Statul membru de identificare notifică prin mijloace electronice persoanele impozabile sau intermediarii care acționează în contul lor care nu au depus o declarație de TVA în conformitate cu articolul 364, articolul 369f sau cu articolul 369s din Directiva 2006/112/CE cu privire la obligația lor de a depune declarația respectivă. Statul membru de identificare emite notificarea în cea de-a zecea zi de la data la care ar fi trebuit depusă declarația și informează celelalte state membre prin mijloace electronice că a fost emisă o notificare.

Orice notificare ulterioară și măsurile luate în vederea stabilirii și a colectării TVA intră în responsabilitatea statului membru de consum în cauză.

În pofida oricăror notificări emise și a oricăror măsuri luate de către statul membru de consum, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său depune declarația de TVA în statul membru de identificare.

Articolul 61

(1) Cifrele înscrise într-o declarație de TVA referitoare la perioade până la și inclusiv ultima perioadă de declarare din 2020, pot fi modificate, după depunerea acestora, numai prin intermediul unor modificări ale declarației în cauză și nu prin ajustări operate într-o declarație ulterioară.

Cifrele înscrise într-o declarație de TVA referitoare la perioade începând cu prima perioadă de declarare din 2021, pot fi modificate, după depunerea acesteia, numai prin intermediul unor ajustări operate într-o declarație ulterioară.

(2) Modificările menționate la alineatul (1) se transmit pe cale electronică statului membru de identificare în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială.

Cu toate acestea, nu se aduce atingere normelor statului membru de consum referitoare la evaluări și modificări.

Articolul 61a

1. O persoană impozabilă sau un intermediar care acționează în contul său depune declarația finală de TVA și eventualele declarații anterioare depuse cu întârziere, precum și plățile aferente, la statul membru care a fost statul membru de identificare în momentul încetării, al excluderii sau al schimbării în cazul în care:
 - (a) încetează să utilizeze unul dintre regimurile speciale;
 - (b) este exclus(ă) de la unul dintre regimurile speciale;
 - (c) își schimbă statul membru de identificare, în conformitate cu articolul 57f.

Eventualele rectificări ale declarației finale și ale declarațiilor anterioare care intervin după depunerea declarației finale sunt efectuate direct la autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză.

2. Un intermediar depune declarațiile finale de TVA cu privire la toate persoanele impozabile în contul cărora acționează și eventualele declarații anterioare depuse cu întârziere, precum și plățile aferente, la statul membru care a fost statul membru de identificare în momentul eliminării sau al schimbării în cazul în care:
 - (a) este eliminat din registrul de identificare;
 - (b) își schimbă statul membru de identificare, în conformitate cu articolul 57f alineatul (2).

Eventualele rectificări ale declarației finale și ale declarațiilor anterioare care intervin după depunerea declarației finale sunt efectuate direct la autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză.

Subsecțiunea 7a

Regimul de import – fapt generator

Articolul 61b

În aplicarea articolului 369n din Directiva 2006/112/CE, momentul în care a fost acceptată plata înseamnă momentul în care confirmarea plății, mesajul de autorizare a plății sau un angajament de plată din partea clientului a fost primit(ă) de către sau în contul persoanei impozabile care utilizează regimul de import sau, în sensul articolului 14a alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE, de către furnizorul care vinde bunuri prin intermediul interfeței electronice, indiferent de momentul în care se efectuează plata efectivă a sumei de bani.

Subsecțiunea 8

Monedă

Articolul 61c

Dacă un stat membru de identificare a cărui monedă nu este euro decide că declarațiile de TVA trebuie întocmite în moneda sa națională, această decizie se aplică declarațiilor de TVA ale tuturor persoanelor impozabile care utilizează regimurile speciale.

Subsecțiunea 9

Plăți

Articolul 62

Fără a aduce atingere articolului 63a paragraful al treilea și articolului 63b, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său efectuează orice plată către statul membru de identificare.

Sumele plătite cu titlu de TVA de către persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său în temeiul articolului 367, al articolului 369i sau al articolului 369v din Directiva 2006/112/CE sunt asociate în mod specific declarației de TVA depuse în temeiul articolului 364, al articolului 369f sau al articolului 369s din directiva respectivă. Orice ajustare ulterioară a sumelor plătite se efectuează de către persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său numai cu referire la declarația în cauză și nu poate fi alocată altei declarații sau efectuată prin ajustarea unei declarații ulterioare. Fiecare plată trebuie să specifice numărul de referință al declarației la care se raportează.

Articolul 63

Un stat membru de identificare care primește o plată mai mare decât cea rezultată din declarația de TVA depusă în temeiul articolului 364, al articolului 369f sau al articolului 369s din Directiva 2006/112/CE rambursează suma plătită în exces direct persoanei impozabile în cauză sau intermediarului care acționează în contul acesteia.

În cazul în care un stat membru de identificare a primit o sumă pentru o declarație de TVA despre care s-a constatat ulterior că este incorectă, iar statul membru în cauză a distribuit deja această sumă statelor membre de consum, respectivele state membre de consum rambursează direct persoanei impozabile sau intermediarului care acționează în contul său orice sumă plătită în exces, fiecare achitând partea care îi revine.

Cu toate acestea, dacă plățile în exces se referă la perioadele anterioare și inclusiv la ultima perioadă de declarare din 2018, statul membru de identificare rambursează cuantumul relevant al părții care corespunde sumei reținute în conformitate cu articolul 46 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 904/2010, iar statul membru de consum rambursează plata în exces mai puțin suma care este rambursată de statul membru de identificare.

Statele membre de consum comunică statului membru de identificare, prin mijloace electronice, suma rambursărilor în cauză.

Articolul 63a

În cazul în care persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său depune o declarație de TVA, în conformitate cu articolul 364, cu articolul 369f sau cu articolul 369s din

Directiva 2006/112/CE, dar nu efectuează nicio plată sau plata efectuată este inferioară celei rezultate din declarație, statul membru de identificare notifică persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său, prin mijloace electronice, în cea de-a zecea zi care urmează datei la care ar fi trebuit cel mai târziu efectuată plata în conformitate cu articolul 367, cu articolul 369i sau cu articolul 369v din Directiva 2006/112/CE, cu privire la orice sumă restantă datorată cu titlu de TVA.

Statul membru de identificare informează prin mijloace electronice statele membre de consum cu privire la transmiterea notificării.

Orice notificări ulterioare și măsuri luate în vederea colectării TVA intră în responsabilitatea statului membru de consum în cauză. Dacă astfel de notificări ulterioare au fost emise de către un stat membru de consum, valoarea TVA corespunzătoare este achitată respectivului stat membru.

Statul membru de consum informează, prin mijloace electronice, statul membru de identificare cu privire la emiterea notificării.

Articolul 63b

În cazul în care declarația de TVA nu este depusă sau este depusă cu întârziere sau este incompletă ori incorectă, sau în cazul în care plata TVA se efectuează cu întârziere, orice dobândă, penalități sau alte taxe se calculează și se stabilesc de către statul membru de consum. Persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său achită contravaloarea unor astfel de dobânzi, penalități sau orice alte taxe direct statului membru de consum.

Subsecțiunea 10

Registre

Articolul 63c

(1) Pentru a fi considerate suficient de detaliate în sensul articolelor 369 și 369k din Directiva 2006/112/CE, registrele ținute de persoana impozabilă trebuie să conțină următoarele informații:

- (a) statul membru de consum în care sunt livrate bunurile sau în care sunt prestate serviciile;
- (b) tipul de servicii sau descrierea și cantitatea bunurilor livrate;
- (c) data livrării bunurilor sau a prestării serviciilor;
- (d) baza de impozitare cu indicarea monedei utilizate;
- (e) orice creștere sau reducere ulterioară a bazei de impozitare;
- (f) cota de TVA aplicată;
- (g) valoarea TVA de plată cu indicarea monedei utilizate;
- (h) data și suma plăților primite;
- (i) orice plată în avans primită înainte de livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, dacă aceste informații sunt disponibile;
- (j) dacă se emite o factură, informațiile cuprinse în factură;

- (k) în ceea ce privește serviciile, informațiile utilizate pentru a determina locul în care clientul este stabilit sau în care își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită și, în ceea ce privește bunurile, informațiile utilizate pentru a determina locul în care începe și se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client;
 - (l) orice dovadă a eventualelor returnări ale unor bunuri, inclusiv baza de impozitare și cota de TVA aplicată.
- (2) Pentru a fi considerate suficient de detaliate în sensul articolului 369x din Directiva 2006/112/CE, registrele ținute de persoana impozabilă sau de intermediarul care acționează în contul său trebuie să conțină următoarele informații:
- (a) statul membru de consum în care sunt livrate bunurile;
 - (b) descrierea și cantitatea bunurilor livrate;
 - (c) data livrării bunurilor;
 - (d) baza de impozitare cu indicarea monedei utilizate;
 - (e) orice creștere sau reducere ulterioară a bazei de impozitare;
 - (f) cota de TVA aplicată;
 - (g) valoarea TVA de plată cu indicarea monedei utilizate;
 - (h) data și suma plăților primite;
 - (i) orice plată în avans primită înainte de livrarea bunurilor, dacă aceste informații sunt disponibile;
 - (j) dacă se emite o factură, informațiile cuprinse în factură;
 - (k) informațiile utilizate pentru a determina locul în care începe și se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client;
 - (l) dovada eventualelor returnări ale unor bunuri, inclusiv baza de impozitare și cota de TVA aplicată;
 - (m) numărul de identificare unic al lotului sau numărul unic de tranzacție.

(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt înregistrate de către persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său în așa fel încât să poată fi puse la dispoziție prin mijloace electronice fără întârziere și pentru fiecare bun livrat sau serviciu prestat.

În cazul în care unei persoane impozabile sau unui intermediar care acționează în contul său i s-a solicitat să depună, prin mijloace electronice, registrele menționate la articolele 369, 369k și 369x din Directiva 2006/112/CE, iar aceasta/acesta nu le-a depus în termen de 20 de zile de la data solicitării, statul membru de identificare reamintește persoanei impozabile sau intermediarului care acționează în contul său să depună aceste registre. Statul membru de identificare informează prin mijloace electronice statele membre de consum cu privire la transmiterea notificării.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Cu toate acestea, statele membre permit persoanelor impozabile și intermediarilor care acționează în contul lor să depună informațiile solicitate în temeiul articolului 360, al articolului 369c sau al articolului 369o din Directiva 2006/112/CE pentru înregistrare în cadrul regimurilor speciale începând cu 1 octombrie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*